

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Румяна Пейчева-Форсайт

на дисертационния труд

на ас. Стоян Съйков Съев

на тема:

„Уеб базираните технологии – средство за оптимизиране на обучението (Уеб 2.0
технологиите в подпомагането на проектно-базираното учене)“

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

по научна специалност 1.2. Педагогика (Теория на възпитанието и дидактика –
Образователни и информационни технологии)

Асистент Стоян Съев е представил дисертационен труд с ненужна за доказване актуалност, доколкото интегрирането на дигиталните технологии в образователен контекст с цел повишаване на мотивацията за учене и неговата резултативност неизменно носят характеристиките на новост от момента на тяхната поява до днес. Не само защото технологиите непрекъснато се обновяват, защото тяхното приложение в образованието е все по-мощно и многоаспектно, защото са все по-значима част от живота на младите хора, а и защото процесът им на интеграция в образователен контекст продължава да бъде голямо методологическо, теоретично, методическо и не на последно място – практическо предизвикателство за теоретици и практики. И това на фона на публикувани стотици хиляди страници в тази област, в която се формулират много повече въпроси отколкото се дават отговори.

В представения дисертационен труд иновативния подход се реализира на няколко нива: на теоретично ниво той се характеризира с опита да се търси интегрално и добре концептуализирано сечение на три, сами по себе си сложни области, като социални медии (Уеб 2.0 технологиите), проектно базирано обучение в групов формат и контекстното учене (овладяване на знания и компетенции в социалната работа). На теоретико-практическо ниво иновацията намира израз в дизайна и реализирането на курс от смесен тип – съчетаващ присъствено и онлайн обучение. На практическо ниво – апробирането на създадения модел

(дизайн) в реалната практика в опит да се докаже неговата функционалност и ефективност по отношение на формирането на умения за учене и работа в 21ви век. В методологическо отношение иновативността се подсилва от използването на изследователски подход с доказана ефективност при проучване на такива сложни феномени от реалността – а именно, базирано на конструктивистката парадигма изследване при съчетаване на качествени и количествени методи на събиране и анализ на данни в лицето на изследване на индивидуален случай и изследване в действие.

Казаното дотук е надеждна основа за формиране на становище за представения дисертационен труд.

Общият обем на дисертацията е 174 страници и се състои от увод, пет глави, заключение и 35 страници приложения. Библиографията включва 83 заглавия (35 на кирилица и 47 на латиница).

В първа глава, на базата на литературен анализ, се интерпретира същността и класификацията на уменията, нужни на студентите за учене и работа през века на информацията и данните - 21ви век. Този анализ се използва като основа за целеполагане на обучението във висшите училища по принцип и конкретно в курсовете, в които преподава ас. Съев. Изтъква се ограничеността на трансмисионния модел на обучение във висшето образование, на който се противопоставя базираният на конструктивизма и по-специално на социалния и комунален конструктивизъм модел на обучение, притежаващ потенциала да формира нужните за младите хора умения за учене и живот в съвременното общество.

На базата на литературен анализ във втора глава се представят в систематизиран вид различни социални медии (уики, Flickr, блог и виртуална учебна среда) от гледна точка на тяхната функционалност с рефлексия към доказаната им педагогическа приложимост и ефективност в контекста на проектно-базирано обучение.

Трета глава е посветена на Методология и организация на емпиричното изследване. Прави впечатление добрата обосновка за използването на избрания методологически подход и изследователските методи, чрез който той се реализира. Изследователят осъзнава както предимствата, така и ограниченията на качествените подходи на изследване, което го насочва към търсенето на триангулация както по отношение на използването на разнообразни изследователски методи, така и по отношение изследването на мненията на различни субекти, имащи отношение към проведеното емпирично изследване – студенти,

преподаватели, външни експерти. Благодарение на това анализът и направените заключения от емпиричното изследване звучат убедително от началото до края на пета глава. Те са напълно кохерентни с формулираните цели и задачи на емпиричното изследване и недвусмислено потвърждават научното предвиждане на Стоян Съев за ефективността на съчетаване на възможностите на социалните медии и проектно базираното обучение при дизайна на курс от смесен тип за формиране на уменията на 21 век.

Получените от изследването данни и тяхната обработка са достатъчно подробно и нагледно представени (както в дисертацията, така и в приложенията), което елиминира всяко съмнение относно достоверността на получените резултати

Логичен завършек на изследователската и практико-приложна дейност на ас. Съев е създаването на усъвършенстван Педагогически модел на университетски курс, базиран на интеграцията на Уеб 2.0 технологиите и проектно обучение представен в пета глава. Неговото алгоритмично представяне би улеснило бъдещото му приложение и изследването му и в други контексти.

Прави впечатление коректното представяне на модела от гледна точка на процеса на неговото създаване, апробиране и усъвършенстване. Асистент Съев е част от изследователски екип по международен проект, в рамките на който се създава прототипа на този модел. Авторът на дисертацията коректно и при съобразяване с приноса на другите автори ясно разграничава своя собствен принос в този процес на всички негови етапи.

Авторефератът отразява адекватно съдържанието на дисертационния труд и основните резултати и приноси на докторанта. Общият му обем е 43 страници и е разработен според изискванията и правилата на Софийски университет „Св. Климент Охридски“.

Към представените в обобщен вид от докторанта приноси на теоретично и теоретико-приложно равнище в автореферата и в качеството си на негов научен ръководител и колега-преподавател в същия курс, бих добавила и следното: свеждането на огромен обем проучен разнороден опит до концептуализацията на работещ модел на обучение и многократното доказване на неговата ефективност в практиката на обучение по отношение на множество негови параметри, някои от които не могат да се уловят дори и от качествени методи на емпирично изследване, е един от големите приноси на докторанта. Зад ефективният модел стоят многогодишни усилия по теоретичното му обосноваване, дизайна на курс от смесен

тип, в който моделът да се материализира, разработването на множество учебни дейности и ресурси, които да подпомагат неговото реализиране, провеждането на обучение с няколко випуска студенти и проучване на тяхната оценка за обучение с цел оптимизиране на дизайна. Всичко това доказва, че тази дисертация е само върхът на айсберга на педагогическите и изследователски усилия на докторант Съев и екипът, в който работи.

Посочените публикации по темата на дисертацията говорят за наличието на траен и задълбочен изследователски интерес по дисертационната проблематика, в следствие на което е формирано високо ниво на професионална компетентност. Броят на представените публикации далеч надхвърля общоприетия минимум в това отношение.

Заключение

Предлаганият дисертационен труд притежава редица достойнства с теоретична и приложна стойност, с което удовлетворява всички изисквания за докторско изследване.

Краткият анализ на представения дисертационен труд и неговите научни и приложни приноси ми дават основание с убеденост да предложа на уважаемото жури да гласува за присъждане на образователната и научна степен „ДОКТОР“ на Стоян Съйков Съев по професионално направление – 1.2. Педагогика и научна специалност – Теория на възпитанието и дидактика (Образователни и информационни технологии).

22.08.2016 г.

Написал становището:

(проф. д-р Румяна Пейчева-Форсайт)